

INLEIDING

Allereerst willen we iedereen een heel voorspoedig 2003 wensen!

Deze nieuwsbrief besteden wij voor een groot deel aan de mensen die voor onze Stichting een erg belangrijke rol ter plaatse hebben gespeeld: Paul en Annemieke. Zij hebben hun ervaringen van de afgelopen jaren aan papier toevertrouwd. Een prachtig verslag!

Daarnaast brengen wij u op de hoogte van de voortgang van het project.

EEN TERUGBLIK OP 3 JAAR SAMENWERKING MET HET CENTRE D'ÉCOUTE

**Door Annemieke Peters en Paul van Beijnum,
contactpersonen voor de stichting WIM in de
periode april 1999 – juni 2002**

Het Centre d'Écoute, geen gewone Malinese school. Zoals de meeste donateurs al wel weten, ondersteunt de Stichting WIM het Centre d'Écoute, een schooltje, gelegen in Sikoro, één van de oudste maar tevens armste wijken van de Malinese hoofdstad Bamako. Het Centre is echter geen gewone school. Voor wat betreft haar ontstaan moeten we ruim tien jaar teruggaan in de tijd, om precies te zijn tot 25 april 1992, toen de Association de Développement de Quartier - Club des Amis de Mekin Sikoro (ADQ-CAMS), een vereniging met als missie de ontwikkeling van Sikoro, werd opgericht. Vier jaar later, 4 april 1996, nam de vereniging het initiatief om een Centre d'Écoute in het leven te roepen, na het maken van een analyse van de problemen van de wijk. Veel van deze problemen hadden betrekking op kinderen en jongeren: een hoog schoolverzuim, ondervoeding, een groeiend aantal straatkinderen, werkloosheid, kortom, een groeiende groep kansarme jongeren zonder uitzicht op een beter leven. Enkele dynamische jongeren van de buurtvereniging sloegen de handen ineen en richtten het Centre d'Écoute op, met ondersteuning van de Direction Régionale des Affaires Sociales, zeg maar een soort Secretariaat van Sociale Zaken. Ook de overheid stimuleerde in die tijd dergelijke initiatieven van de bevolking, aangezien zij over onvoldoende middelen beschikte om de groeiende armoede onder jongeren en kinderen effectief het hoofd te bieden.

Maatwerk, middels een breed pakket aan activiteiten
De eerste jaren van het bestaan van het Centre d'Écoute kreeg de basis van hun activiteiten vorm, met incidentele ondersteuning van ontwikkelingsorganisaties als UNICEF, waarmee elk jaar evenementen worden georganiseerd in het kader van de rechten van het kind.

Primair doel van het Centre is de meest kansarme kinderen in de wijk de mogelijkheid bieden om (weer) naar school te gaan, en zo mogelijk na enige tijd weer te laten instromen in het reguliere openbare Malinese schoolsysteem. Ook kunnen jongeren er 's avonds alfabetisatielessen volgen in het Centre en in aanmerking komen voor bemiddeling voor een vakgerichte stageplaats, bijvoorbeeld bij een timmerman of een mecanicien. Naast het aanbieden van onderwijs vervult het Centre d'Écoute nog een aantal ander belangrijke functies: maatschappelijk werk, buitenschoolse opvang, voorlichting o.a. over hygiëne en seksualiteit, speelgelegenheid, theater- en toneelactiviteiten (men heeft diverse theatergroepen gevormd) en last but not least, een schoolarts. Kortom, een centrum waar kinderen te allen tijde welkom zijn en waar men tracht maatwerk af te leveren door zoveel mogelijk rekening te houden met hun individuele situatie en behoeften. Zoals de naam aanduidt, Centre d'Écoute (het franse werkwoord écouter betekent luisteren), biedt men de kinderen en jongeren op de eerste plaats een luisterend oor.

Het Centre d'Écoute onderhoudt tevens contact met andere scholen in de wijk om bepaalde activiteiten te coördineren, zoals voorlichtingscampagnes, schoonmaakacties en sporttoernooien. Hiermee heeft het Centre een belangrijke sociale functie voor de wijk als geheel en meer dan dat, want ook kinderen en jongeren uit aangrenzende wijken hebben de weg via mond tot mond reclame naar het Centre weten te vinden. De diversificatie aan activiteiten die in de loop der tijd heeft plaatsgevonden, maakt dat men met recht kan spreken van een integrale aanpak van de problematiek van kansarme kinderen en jongeren.

Steun aan de meest behoeftigen

Twee cruciale, nauw met elkaar verbonden activiteiten die in belangrijke mate bijdragen aan het succes van het Centre d'Écoute, mogen niet onvermeld blijven.

Op de eerste plaats de selectie van kinderen en jongeren. De middelen van het Centre zijn immers beperkt terwijl het aantal armen onder de jonge bevolking oneindig groot is. Het is dus zaak de

meest noodlijdende kinderen en jongeren te identificeren. Hiervoor heeft men in de tijd een selectiemechanisme ontwikkeld. Zo wordt de situatie van elk kind met behulp van een vragenlijst in kaart gebracht. Deze informatie maakt deel uit van het dossier dat van een ieder wordt bijgehouden. Het intensieve contact dat de vrijwilligers gedurende al deze jaren met de buurtbevolking onderhoudt is zonder enige twijfel de belangrijkste troef die men in handen heeft voor wat betreft de selectie van jongeren en kinderen. Indien nodig, kan men voor informatie over de gezinssituatie van een kind altijd een beroep doen op de chef de quartier, oftewel een soort dorpshoofd dat op de hoogte is van de situatie van de bevolking in zijn wijk.

Op de tweede plaats het contact met de ouders of verzorgers. Via regelmatige bezoeken wordt de "thuisituatie" van elk van de kinderen en jongeren op de voet gevolgd, in het kader van de monitoring. Het zijn immers vaak sterk verwaarloosde kinderen en jongeren, in veel gevallen door de extreme armoede van het gezin waaruit ze komen. Een goed contact met deze gezinnen biedt soms de mogelijkheid de bewustwording onder de ouders of verzorgers te verhogen met betrekking tot uiteenlopende zaken die het belang van het kind dienen: hygiëne, voeding, onderwijs, gezondheid. Ook hierbij is de jarenlange inzet en ervaring van de vrijwilligers hun voornaamste troef. Men geniet het vertrouwen van de wijkbewoners, hetgeen ze de nodige autoriteit geeft waar het de belangen van het kind betreft. Het moge duidelijk zijn dat men blijvend in de contacten met ouders en verzorgers moet investeren om hun vertrouwen te behouden.

Investeren in mensen

Drie jaar lang waren wij met veel plezier contactpersonen voor de stichting WIM en het Centre d'Écoute. In eerste instantie fungeerden we als een soort doorgeefluik voor de leden van WIM en het Centre d'Écoute. Vele ideeën, vragen en verslagen hebben we verwoord en vertaald, van het Frans in het Nederlands en andersom. Het kantoor waar Paul werkte, lag niet ver van het Centre en zodoende was intensief contact mogelijk met Sidi Diarra, de coördinator van het Centre. Annemieke bezocht het Centre ongeveer eens per maand, omdat wij helemaal aan de ander kant van Bamako woonden, aan de andere oever van de Niger, op zo'n 45 minuten afstand van het Centre.

Vanaf het begin functioneerde het Centre d'Écoute de Sikoro goed. De vier vrijwilligers waren erg

enthousiast en zaten vol goede ideeën. Met verbazing en ook zeer veel bewondering constateerden we dat de vrijwilligers maar liefst zeven dagen per week in touw waren, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat! Zo woont Sidi tegenover het Centre waardoor er van een scheiding tussen "werk" en "privé" absoluut geen sprake is. Ook bij hem thuis is het een komen en gaan van kinderen. Hun motivatie haalden ze uit het resultaat van hun werk, ze werden door niemand voor het werk betaald. Iedere Nederlander vraagt zich dan meteen af waarvan die jongens nou moesten rondkomen. Hier is wel een uitleg voor. In de Malinese cultuur bestaat een huishouden uit veel meer personen dan bij ons. Het is in Mali heel acceptabel dat er in een "grande famille" slechts één kostwinner is en andere potentiële kostwinners gedurende een bepaalde periode geen inkomen inbrengen. Niettemin werd de noodzaak van een eigen inkomen voor de vrijwilligers in de loop van de tijd groter, aangezien zij inmiddels ook zelf een gezin kregen en dus geacht werden voor hun kinderen en vrouw te zorgen.

Nadat WIM enkele losse activiteiten en behoeften van het Centre d'Écoute had gefinancierd, besloot het om de vier vrijwilligers evenwel een maandelijkse vergoeding toe te kennen, in het kader van een door hen geformuleerd project. Niet alleen bedoeld als erkenning voor het geleverde werk, maar ook als extra prikkel om toch ook vooral op deze voet door te gaan, waarmee tevens de continuïteit van het Centre werd gewaarborgd. Bovendien leidde de diversificatie en intensivering van activiteiten in het kader van het geformuleerde project tot een hogere werkdruk; onderwijs, alfabetisatie, sport en spel, voorlichting, gezondheidszorg, kortom, er moest productie worden gedraaid....

De vergoedingen die de vrijwilligers ontvangen zijn beslist geen riante salarissen, maar eerder bedragen van symbolische aard die in een deel van de basisbehoeften van de vrijwilligers en hun gezinnen voorzien. De term "vrijwilliger" is nog steeds op zijn plaats, zeker wanneer wordt gekeken naar de verhouding tussen de hoeveelheid uren die men in het werk steekt en de hoogte van de vergoeding. Niettemin is de ondersteuning van WIM in de vorm van vergoedingen cruciaal en tegelijkertijd uniek te noemen, aangezien andere ontwikkelingsorganisaties die het Centre in het verleden hebben ondersteund, zoals het al genoemde UNICEF, hierin nimmer hebben voorzien. Hierdoor is ons inziens altijd

voorbijgegaan aan het feit dat het de vrijwilligers zijn die het Centre draaiende houden. Zonder de inzet van vrijwilligers geen Centre, zonder hen geen project!

De formulering van het eerste (pilot)project voor de duur van 1 jaar (oktober 1999 – oktober 2000) was een leerzame ervaring voor de vrijwilligers. Zo hebben ze met onze ondersteuning geleerd om hun activiteiten die zij reeds enkele jaren hadden, te benoemen en om doelen, beoogde resultaten en activiteiten in een coherent geheel te gieten. Tijdens deze formulering hebben we veel tijd gestoken in de verschillende aspecten van het maken van een planning. Zo hebben we indicatoren geformuleerd om het project te kunnen monitoren en resultaatmeting mogelijk te maken. Met behulp van het secretariaat van Pauls kantoor werden de resultaten van de formulering in de computer gezet. Het moet worden benadrukt dat ook het eerste projectdocument het werk is van de vrijwilligers, die destijds al opvallend helder voor ogen hadden hoe ze hun Centre verder konden ontwikkelen. Onze rol was faciliterend en op methodologisch terrein.

Al vrij snel nadat WIM had besloten om het (pilot)project van het Centre te financieren, ontvingen ze van WIM een tweedehands computer, waarop ze voortaan hun verslaggeving konden doen. Op dat moment werd de noodzaak van een cursus tekstverwerking duidelijk en wij regelden dat Sidi Diarra die verantwoordelijk was voor de verslaggeving, de beginselen van het tekstverwerken werd bijgebracht. Met name Paul heeft ook veel tijd besteed aan de wijze waarop verslag werd uitgebracht van de activiteiten. Hierbij kan worden gedacht aan het aanbrengen van een duidelijke structuur, het hanteren van een consequente hoofdstukindeling en –nummering alsmede het zo concreet mogelijk beschrijven van activiteiten. Er moest door ons nogal eens worden benadrukt dat het verslag ook duidelijk moest zijn voor diegenen die nog nooit één stap op Afrikaanse bodem hadden gezet. De beperkte redactievaardigheden zijn op zich niets nieuws onder de Malinese zon. Ook op zijn werk werd Paul regelmatig geconfronteerd met dit probleem. Wellicht kun je in het algemeen stellen dat er in het Malinese onderwijs (te) weinig aandacht wordt geschonken aan redactievaardigheden, ook al omdat de cultuur een sterk orale traditie heeft. Momenteel bezitten de vrijwilligers een gedegen ervaring met projectformulering, planning, verslaggeving en boekhouding. Voor wat dit laatste

betreft, beschikt het Centre alweer een aardig poosje over een kleine kas, zodat ze hun dagelijkse uitgaven kunnen financieren zonder iedere keer bij ons aan te hoeven kloppen. Over de financiën geen onvertogen woord. De uitgaven werden altijd keurig netjes gepland en de uitgaven evenzo goed verantwoord. Hiermee werd ons beeld bevestigd van een club serieuze, integere en gedreven mensen.

Al met al betekent dit dat WIM het Centre d'Écoute niet alleen financieel ondersteunt, maar ook op technische en organisatorische wijze, in de vorm van een computercursus en –via de contactpersoon- advies met betrekking tot projectplanning, administratie, redactievaardigheden en verslaggeving. Onnodig uit te leggen dat het ontzettend belangrijk is om te investeren in je "Human Resources", ofwel simpelweg gezegd, in de mensen die de klus moeten klaren. Ter bevordering van de motivatie én om het onderste uit de kan te kunnen halen. Bovendien worden hen op deze wijze handvatten aangereikt waarmee ze autonomer kunnen gaan functioneren en eventueel in de toekomst andere potentiële donoren kunnen benaderen met een goed uitgewerkt voorstel en een professionele aanpak.

Behaalde resultaten

In organisatorisch opzicht heeft het Centre d'Écoute de Sikoro enorm veel vooruitgang geboekt de afgelopen ruim drie jaar. Ook wat betreft de infrastructuur, heeft het Centre een ware metamorfose ondergaan. Zo zijn er lesbanken bijgekomen waardoor elke leerling tijdens de les een zitplaats heeft. Het kantoor is voorzien van een computer en een aantal opbergkasten. Op het krappe terreintje zijn het afgelopen jaar een paar prachtige speeltoestellen gebouwd, waardoor de kinderen uit de wijde omgeving naar hartelust kunnen spelen. Dit soort voorzieningen zijn binnen een straal van enkele kilometers niet te vinden. Het is dan ook overbodig te noemen dat deze speeltoestellen uitermate populair zijn onder de kinderen. Reeds vroeg in de ochtend staat men bij de ingang te popelen om naar binnen te gaan om te spelen, voordat de lessen beginnen. 's Avonds laat hebben de vrijwilligers de nodige moeite om iedereen buiten de poort te zetten. De met financiering van WIM gebouwde overkapping maakt het mogelijk dat de kinderen nu ook 's middags kunnen spelen, wanneer de zon het kwik regelmatig tot boven de veertig graden doet stijgen.

De financiële ondersteuning van WIM heeft zoals reeds eerder gezegd ook tot een diversificatie van activiteiten geleid. Zo hebben er gedurende de laatste drie jaar vele evenementen plaatsgevonden die een groot aantal mensen op de been brachten. Zo kijken wij met veel plezier terug op de sporttoernooien. Hoewel een dergelijke activiteit niet direct mensenlevens redt, hebben we de positieve uitstraling en effecten ervan kunnen aanschouwen. In het bijzonder hebben we genoten van de gedegen organisatie van deze toernooien. Aan werkelijk alles werd gedacht: scheidsrechters, wedstrijdschema's, shirtjes, prijzen, een drankje voor bijzondere gasten, waaronder wij en andere "bobo's", video-opnames, enz. enz. De wedstrijden maakten het nodige los bij de kinderen. Bijna twee jaar geleden mocht Paul de troostprijs uitreiken aan de verliezend finalisten van het voetbaltoernooi. Sommigen waren in tranen. Eén van de jongsten onder hen was zelfs volledig ontroostbaar. Een jaar geleden zag Paul hetzelfde jongetje, ditmaal met een brede grijns en stralende ogen temidden van de winnende finalisten. Een prachtig moment. Ook de milieuvorlichtingsdagen hebben voor speciale momenten gezorgd. Deze dagen vormden de climax van een paar weken intensieve samenwerking van het Centre met naburige scholen, gericht op de strijd tegen het afval. Ook hierbij kwam het aan op een goede organisatie en een gedegen voorbereiding. Zo moesten er op de deelnemende scholen schoonmaakteams in het leven worden geroepen en mensen van de gemeentelijke milieudienst worden gemobiliseerd om de voorlichtingsdag met een praatje over het belang van een schoon leefmilieu op te luisteren. Ook bij deze activiteiten ontbrak de videorapportage niet.

De door WIM gesteunde activiteiten op het gebied van gezondheidszorg zijn ook in het oog springend, mede dankzij de vrijwillige arbeid van een gediplomeerde Belgische arts, Anne Ronse. Al meer dan twee jaar bezoekt zij één ochtend per week het Centre waar zij gratis medische consults houdt voor alle kinderen. Dankzij WIM konden er voor zieke kinderen adequate geneesmiddelen worden betaald. De door Anne bijgehouden medische dossiers hebben interessante statistieken opgeleverd over onder andere ondervoeding. Dit laatste openbaarde zich recentelijk als een probleem onder veel van de kinderen. Ook op dit probleem heeft het Centre een antwoord gevonden, in de vorm van schoolmelk die met hulp van WIM wordt bekostigd. Ook via gerichte voorlichting hoopt het Centre dit probleem effectief te bestrijden.

Uitwisseling tussen het Centre en de Nederlandse school

In Mali was Annemieke als part time leerkracht werkzaam voor de Nederlandse school in Bamako. Hier werd volledig basisonderwijs, IVIO-begeleiding (aan V.O.-leerlingen) en NTC-onderwijs gegeven. Het NTC-onderwijs, onderwijs in de Nederlandse taal en Cultuur, is bedoeld voor leerlingen die overdag een anderstalige school bezoeken, bijvoorbeeld de Franse school of de Amerikaanse school.

Tussen de leerlingen van het Centre d'Écoute en de dagschoolleerlingen, dat wil zeggen de leerlingen die toentertijd volledig Nederlandstalig basisonderwijs volgden of IVIO-begeleiding ontvingen op "de Zandloper", is in de loop der jaren een bijzondere band ontstaan. Het begon allemaal in het jaar 1999, met een Kerstmarkt. De leerlingen van de Zandloper verkochten toen allerlei spulletjes die ze zelf hadden gemaakt. Ouders en vrienden vulden hun boodschappenmandje met kerstkaarten, kaarsenstandaards, kerstkoekjes en kerstjam. We hadden besloten dat de opbrengst van deze kerstverkoop bestemd zou zijn voor het Centre d'Écoute. De negen kinderen van de dagschool, hebben vervolgens het Centre bezocht om het bedrag te overhandigen. Er werd veel gezongen en muziek gemaakt. Het uitdelen van een flesje frisdrank aan alle kindertjes in het Centre gaf het gebeuren een extra feestelijk tintje.

De Zandloper heeft ook een keer haar deuren opengesteld voor de leerlingen van het Centre. De school had voor deze gelegenheid een paar kleine stadsbusjes gehuurd om de kinderen uit Sikoro op te halen. Toen de uitpuilende groene busjes voor de poort stopten, rolden er maar liefst 54 kindertjes uit, in de leeftijd van plusminus 6 tot 10 jaar. Nadat iedereen welkom was geheten, werd er een croissantje en een bekertje sap uitgedeeld. Vervolgens werden alle leerlingen, Nederlandse en Malinese, verdeeld over drie (gemengde) groepen. Er stonden drie activiteiten op het programma, die om beurten door de groepen zouden worden uitgevoerd: spelen in de zandbak, een partijtje voetballen en binnen spelen met al het speelgoed dat daarvoor uit de kast was getrokken. Het was een groot succes en iedereen heeft die morgen veel plezier gehad.

De Zandloper-kerstactie van 2001 stond wederom in het teken van het goede doel. En weer besloten we om de opbrengst ten goede te laten komen aan het Centre d'Écoute. Hierbij moet worden aangetekend dat de toenmalige directeur een genereus gebaar maakte en het opgehaalde bedrag

spontaan verdubbeld! Naast de structurele steun van de Stichting WIM, waren dit soort extraatjes uiteraard zeer welkom.

Tegen het einde van het schooljaar 2001-2002 werd duidelijk dat de dagschool van de Zandloper het daarop volgende jaar zou ophouden te bestaan omdat het merendeel van de leerlingen de school zou gaan verlaten. Veel "overtollig" maar deugdelijk materiaal is toen aan het Centre d'Écoute geschonken. Hierbij moet gedacht worden aan spelletjes en speelgoed, verf, crêpe-papier, pijpenraggers, gekleurd papier, lijm, schaarmpjes, etc. Dit zijn spulletjes die men gewoonlijk nooit op een Malinese school zal aantreffen, simpelweg omdat deze materialen zeer kostbaar zijn. De Zandloper-leerlingen hebben in het Centre een eenvoudige demonstratie gegeven van de gebruiksmogelijkheden van het geschonken knutsel- en spel materiaal. Zo hebben we bijvoorbeeld nog een ochtend gezellig met z'n allen zitten matje-vlechten! Het was duidelijk dat de kinderen van het Centre dit voor het eerst deden. Het gebrek aan fijne motoriek mocht echter de pret niet drukken.

Zoals op vrijwel alle Malinese scholen draaien de lessen op het Centre hoofdzakelijk om taalverwerving en rekenen. Bij de taalles staat de onderwijzer voor de klas bij het bord. Hij duidt met een aanwijsstok lettergrepen en woorden aan die vervolgens door de hele klas in koor worden gescandeerd: la le li lo lu – pa pe pi po pu , etc. Zo nu en dan mag een leerling naar voren komen om de taak van de meester over te nemen. Hij/zij neemt dan de aanwijsstok ter hand en herhaalt het ritueel. In onze ogen gaat het er eigenlijk bijzonder ouderwets en saai aan toe. Toch komen de kinderen graag op het Centre, niet in de laatste plaats omdat ze er een luisterend oor treffen en ze er lekker ontspannen kunnen spelen met leeftijdsgenootjes. Het is trouwens opvallend hoeveel aandacht er op het Centre wordt besteed aan muziek, zang en toneel. Instrumenten zijn niet duur en in het algemeen eenvoudig zelf te maken. De kinderen vinden het heel leuk om met deze vormen van expressie bezig te zijn. Bovendien geeft het hun zelfvertrouwen want ze oogsten er veel bewondering mee op andere scholen.

Het Centre d'Écoute, een project om trots op te zijn
Terugblikkend op de samenwerking van ons, contactpersonen, met de vrijwilligers van het Centre d'Écoute, kunnen we concluderen dat deze samenwerking er één was van wederzijds respect en vertrouwen. Nadat wij wisten wat voor vlees we

in de kuip hadden, hebben we er naar gestreefd zoveel mogelijk verantwoordelijkheden bij de vrijwilligers te leggen, uiteraard binnen de door WIM gestelde kaders en doelstellingen. Een goed voorbeeld is de identificatie van zogenaamde bestedingsdoelen. Wij hebben onze rol hierin zoveel mogelijk beperkt tot het stimuleren van hun reflectie. Uiteindelijk zijn zij zelf het beste in staat om de behoeften te bepalen, aangezien zij hiermee dagelijks worden geconfronteerd. Ook voor wat betreft de verslaggeving en de financiën hebben wij ze de verantwoordelijkheid gegeven en het vertrouwen geschonken. Dit vertrouwen is nooit beschaamd. Wat ons altijd zal bijblijven is de gedrevenheid onder de vrijwilligers. Het Centre betekent voor hen geen vrijwilligerswerk, evenmin een "9 tot 5 baan", maar een regelrechte way of life.

Al met al een project om trots op te zijn, dat tot dusverre honderden arme kinderen en jongeren uitzicht biedt op een betere toekomst. Een uniek project ook want het Centre van Sikoro is het enige, goed functionerende Centre d'Écoute in Mali. Een initiatief met een voorbeeldfunctie, dat hopelijk elders navolging krijgt.

Eind juni hebben we Mali verlaten. Het estafette-stokje als contactpersoon, hebben we doorgegeven aan Petra Nederkoorn, collega van Paul, die met veel enthousiasme is begonnen. Wij hebben er dan ook alle vertrouwen in dat de ondersteuning van het Centre ook in de toekomst voor positieve resultaten zal zorgen.

Annemieke Peters
Paul van Beijnum

Woerden, 16 december 2002

VOORTGANG VAN HET PROJECT

In het verhaal hierboven heeft u reeds kunnen lezen op welke wijze het Centre door Stichting WIM financieel ondersteund wordt. Voor de periode oktober 2002 tot en met september 2003 is reeds een nieuw projectvoorstel binnengekomen. Ook nu heeft Stichting WIM weer financiële ondersteuning voor het reeds goed lopende project toegezegd voor onder andere de vrijwilligers, scholing en gezondheid. Daarnaast zal dit jaar een vergoeding worden gegeven voor de aanschaf van schoolmelk. In de loop van dit projectjaar zullen ook weer incidentele verzoeken vanuit Mali voor diverse

projecten gehonoreerd kunnen worden. Hierop zal in de volgende nieuwsbrief uitvoeriger worden ingegaan. We hopen er weer een succesvol jaar van te maken voor de weeskinderen in Mali.

Rond Kerst hebben de vrijwilligers, onze arts Anne Ronse en onze nieuwe contactpersoon Petra Nederkoorn in Mali namens de projectgroep een kleine kerst attentie ontvangen in de vorm van een t-shirt met daarop het logo van Stichting WIM en een kleine versnapering (frisdrank en een flesje wijn).

Petra zal zich in de volgende nieuwsbrief aan u voorstellen.

Wederom hopen wij u weer naar tevredenheid te hebben ingelicht. We willen u, zeker namens de weeskinderen in Mali, in ieder geval bedanken voor uw donaties!

Secretariaat Stichting W.I.M.
J.W. Mulder
Swammerdamsingel 61
3112 RH SCHIEDAM
telefoon: 010 - 4266454
e-mail: stichtingwim@hetnet.nl

PS.

1. Graag adreswijzigingen ook naar dit adres sturen.
2. Wilt u deze brief graag digitaal ontvangen, geef dan uw e-mailadres aan het secretariaat door.
3. Stichting W.I.M. heeft een artikel 24 verklaring, waardoor uw giften mogelijk aftrekbaar zijn van de belasting.
4. Hiernaast ziet u een van onze 'stopper-advertenties'. Mocht u deze in uw plaatselijke krant of bedrijfskrant willen plaatsen, vraag deze dan bij ons op. De eerste stopperadvertentie is reeds verschenen in de kinderspecial van de VIVA (oktober/november 2002).

Stichting W.I.M. (Weeskinderen In Mali)

'Kleine stichtingen en verenigingen werken vaak efficiënter dan grote organisaties en het te besteden geld komt vaker bij het juiste doel terecht'.

Als u deze mening met ons deelt, steun dan Stichting W.I.M., een kleine maar enthousiaste organisatie die projecten laat uitvoeren door de lokale bevolking, onder toezicht van Nederlandse vrijwilligers ter plaatse.

Dit met als doel: *Een beter bestaan opbouwen voor weeskinderen in Mali. Dit doel wil de stichting bereiken door financiële en materiële steun aan zowel echte als 'sociale' weeskinderen.*

Stichting W.I.M. rekeningnr. 31.36.71.621
RaboBank

Als u vragen heeft over Stichting W.I.M., donateur wilt worden, wilt overleggen over ideeën of folders wilt aanvragen, kunt u contact opnemen met:

Secretariaat Stichting W.I.M.
J.W. Mulder
Swammerdamsingel 61
3112 RH SCHIEDAM
telefoon: 010 - 4266454
e-mail: stichtingwim@hetnet.nl

